



13.06.2016

COMUNICAT DE PRESĂ

Batumi 2016: Sesiune Plenară Economia verde în Regiunea Pan-europeană

Cristiana PAȘCA PALMER vorbitor cheie în deschiderea sesiunii

Joi, 9 iunie 2016, Conferința Ministerială "Mediu pentru Europa" organizată de Comisia Economică a ONU pentru Europa (UNECE) a găzduit sesiunea Plenară "Economia Verde în Regiunea Pan-europeană". Ministrul Mediului Cristiana PAȘCA PALMER a fost desemnată de UNECE vorbitor cheie al Plenarei (key note speaker) și nominalizată să conducă discuțiile la masa rotundă ministerială, ce a urmat sesiunii Plenare.

Discuțiile au fost interactive între toate cele 56 de state prezente și s-au axat pe inițiativele naționale în politica de impulsione a tranziției către economia verde dar și pe angajamentele voluntare pe care țările prezente și le asumă în Inițiativa Batumi 2016.

Redăm în continuare discursul susținut de ministrul român al Mediului Cristiana PAȘCA PALMER în deschiderea sesiunii plenare:

„ Excelențele voastre,

Distinși colegi miniștri,

Doamnelor și domnilor,

Ma onorează în mod deosebit să mă pot adresa Dumneavoastră astăzi ca unul dintre vorbitorii principali ai acestei conferințe și să vă pot împărtăși viziunea mea în ceea ce privește angajamentele asumate de către statele membre ale regiunii Pan-Europene, în tranziția către o economie verde.

Cadrul strategic propus de către distinșii noștri colegi din Elveția, precum și inițiativa Batumi, referitoare la economia verde (BIG-E), ne-au evidențiat în aceste zile numeroase experiențe regionale care constituie studii de caz extrem de utile și interesante pentru noi toți. Din tot acest transfer de cunoștințe și experiență observăm cât se poate de limpede că există o mare diversitate a politicilor publice în regiunea pan-Europeană, dar și că tranziția către economia verde, în fiecare din statele din regiune, are particularitățile ei specifice.

În plus, noi toți suntem martorii și creatorii Inițiativei de la Batumi, prin angajamentele voluntare pe care ni le-am asumat aici. Dacă ar fi să fac o analiză a discuțiilor de ieri, aș spune că am observat un fir conector între toate temele discutate. Și anume, pe de-o parte că regiunea pan-Europeană are o foarte mare diversitate culturală și de bogație a resurselor; iar pe de altă parte, contextul național și specificul fiecărei țări, în special în ceea ce privește

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

mentalitățile și cutumele, reprezintă un element esențial ce trebuie luat în considerare de fiecare țară atunci când își elaborează politicile și strategii de tranziție la economia verde. Această stare de fapt conduce către posibile provocări complexe pe care le vom întâlni atunci când vom încerca să angajăm societățile noastre în procesul profund transformator al tranziției către o economie verde și echitabilă în care nimeni să nu fie lăsat în urmă. Pe de altă parte însă, acest context evidențiază de asemenea și o mare paletă de oportunități pentru țările noastre - de a asigura o dezvoltare prosperă pentru toți cetățenii, de a le oferi un trai decent, în același timp însă protejând capitalul natural și mediul, care este fundamentul vital al existenței noastre.

Și în această conferință ca și în multe altele care au avut loc începând din 2012, de când procesul Rio+20 a lansat la nivel global conceptul de 'economie verde', am discutat despre strategii, planuri, principii și definiții; despre ce înseamnă economia verde și despre cum o realizăm în practică. V-aș invita totuși, să ne oprim pentru o clipă și să ne verificăm propria realitate și să ne întrebăm cât se poate de pragmatic - Cum am putea oare în mod real, în termenii cei mai concreți să valorificăm cât mai multe din beneficiile promise de conceptul de economie verde? Cum să asigurăm responsabilizarea și asumarea de către cetățenii țărilor noastre a acestor procese transformative?

În opinia mea, nu există o rețetă magică și gata prescrisă pe care să o putem pur și simplu prelua de undeva și aplica în țările noastre și care să garanteze că astfel vom ajunge la o dezvoltare durabilă și armonioasă pe termen lung între nevoile economice, sociale și cele de mediu din țările noastre.

În încercarea noastră de a crea un cadru sustenabil pentru tranziția la economia verde, ne dăm seama că avem de-a face, de fapt, cu o provocare mult mai serioasă; că nu doar modelul de dezvoltare economică trebuie să se schimbe, din cel al economiei liniare neo-clasice, către cel al economiei circulare și verde, dar că ne confruntăm și cu mentalități și stereotipuri diferite în societățile noastre, cu o diversitate de culturi și obiceiuri, cu diferite modele de guvernare, iar în multe cazuri cu o guvernare slabă și corupție, care afectează profund multe din societățile din regiunea pan-Europeană. Trebuie, de asemenea, avut în vedere că în continuare există bariere de comunicare între noi, factorii de decizie, și publicul larg, în special când trebuie explicate avantajele și beneficiile dezvoltării durabile pentru toate categoriile sociale. Toate aceste obstacole trebuie bine evaluate, asumate și integrate în strategiile pe care le gândim atunci când ne angajăm în procesul de transformare și tranziție către o economie verde.

Cred că suntem de acord cu toții că nu există un plan B. Realitatea este că trăim și ne dezvoltăm în limitele capacității de suport ale Planetei, limitele planetare, care sunt finite. Oamenii de știință semnalează clar că 4 din cele 9 limite, câte sunt în total, sunt deja depășite, că schimbările climatice sunt, cel mai probabil, într-un punct din care nu mai există cale de întoarcere, că distrugerea ecosistemelor ridică provocări imense în ceea ce privește asigurarea hranei pentru aproape 9 miliarde de oameni cât vom fi în 2050, și că acest cost al lipsei de acțiune este cu mult mai ridicat decât costul acțiunii.

De aceea, vremea discuțiilor a trecut și trebuie să ne concentrăm energia și resursele spre a găsi soluții practice și pragmatice. Acestea ar putea include:

- *cartografierea resurselor și ecosistemelor naturale,*

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

- *identificarea celor mai eficiente măsuri și politici publice potrivite contextului fiecărui stat în parte,*
- *analizarea mentalității locale și nivelului de conștientizare publică a pericolelor de mediu, dar și a disponibilității reale de angajament a cetățenilor,*
- *stimularea implicării sectorului privat prin crearea unui mediu favorabil pentru eco inovarea, eco-antreprenoriat, eco-design și utilizarea eficientă a resurselor,*
- *adoptarea unei abordari fiscale “verzi”, mai ales în sectorul energiei și al deșeurilor,*
- *impunerea unei legislații de achiziții publice verzi,*
- *investițiile în cercetare și inovare pentru tehnologii mai verzi, mai curate și mai inteligente,*
- *susținerea parteneriatelor cu societatea civilă și stimularea participării cetățenești.*

Din cauza faptului că economia verde este încă percepută de multă lume ca un concept “misterios”, sau chiar ca o modalitate nouă a statelor industrializate dezvoltate de a se impune față de economiile mai sarace sau emergente, mesajul care ar putea rezona cu mulți dintre factorii cheie implicați - cum ar fi comunitatea de afaceri și cea financiară, dar și politicienii și publicul larg - este acela de recunoaștere a mediului ca resursă și motor de creștere verde, dar și de creare de locuri de muncă, de prosperitate și de reducere a sărăciei. Ține de fiecare stat în parte să-și evalueze cât mai bine potențialul propriu de avantaj competitiv prin aplicarea principiilor economiei verzi astfel încât să rămână competitiv într-o lume globalizată.

În viziunea mea, și luând în considerare ceea ce s-a discutat la această conferință, câteva elemente par a fi total indispensabile în contextul asigurării unei tranziții de succes la economia verde.

În primul rând, implicarea și cooperarea. Un stat, un guvern, o entitate sau un individ nu poate singur să asigure succesul unei astfel de transformări. Este nevoie de implicarea tuturor actorilor societali. Și mai ales este nevoie ca cei implicați să creadă cu adevărat în ‘soluția verde’, să o promoveze și să o asume și în viața lor de zi cu zi. Trebuie să încurajăm procesul economic responsabil și să facem o prioritate din a oferi acces la programele publice menite să stimuleze dezvoltarea economică și incluziunea socială, prin implementarea de măsuri eco în țările noastre. Aceasta presupune o cooperare solidă între agențiile guvernamentale, abordări cross-sectoriale și soluții integrate.

În al doilea rând, este esențial să existe consecvență, coerență și continuitate în politicile publice. Știm cu toții că, în democrațiile tinere din regiunea pan-europeană, guvernele au tendința de a se schimba des. În acest răstimp, unele politici, inclusiv cele de ‘înverzire’, pot fi în pericol dacă o nouă guvernare le elimină de pe lista de priorități.

În al treilea rând, asumarea și comunicarea - oamenii, publicul larg trebuie să înțeleagă și să adopte principiile economiei verzi, în special cele legate de alegerile de consum pe care le fac, și să vadă beneficiile acesteia în viața de zi cu zi. Aceste procese pot avea succes doar dacă la nivel individual fiecare își asumă responsabilitatea pentru schimbările necesare de mentalitate și stil de viață care să reducă impactul asupra mediului.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

Nu în ultimul rând, leadership-ul și timpul. Timpul este foarte important, deoarece suntem cu adevărat într-o cursă contra cronometru cu propria distrugere a Planetei. Urgența acțiunii nu poate fi tăgăduită. Cu toate acestea, amploarea schimbărilor despre care am vorbit necesită timp, mult mai mult timp decât avem la dispoziție dacă luăm în considerare ceea ce ne spun oamenii de știință. De aceea, pentru mine leadership-ul este, poate, cel mai important ingredient. Leadership la nivel politic și decizional pentru a stabili viziunea și direcțiile de acțiune, dar și leadership de jos în sus, din partea tuturor actorilor societății, în care fiecare, pe segmentul sau - administrație, guvern, business, societatea civilă, cetățeni, oameni de știință, acționează pentru a susține transformările de care este nevoie pentru a trăi într-o societate prosperă fără a distruge mediul.

Aș dori să închei prin a spune că traversăm, probabil, una dintre cele mai provocatoare perioade din istoria umanității. Prin acțiunile și interacțiunile noastre, vedem cum mediul - care ne susține însăși viața - este distrus sub ochii noștri. În același timp, trăim într-una dintre cele mai interesante și vibrante perioade pe care ni le putem imagina; prin colaborare, cooperare, inovare, creativitate și hotărâre, putem găsi împreună universul de soluții de care avem nevoie pentru a face Pace cu Natura - și poate chiar Pace cu noi înșine!”

Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Cristiana Pașca Palmer

*Ministrul Mediului, Apelor și Pădurilor,
România*

DIRECȚIA DE COMUNICARE ȘI RELAȚIA CU PARAMENTUL